

Budapest, 1913. augusztus 5. – Budapest, 1977. július 19.

Apja aranyműves iparos volt. Négy polgári osztályt és egy éves kereskedelmi szaktanfolyamot végzett, majd a Stühmer-cégnél kereskedelmi alkalmazott lett. 1936-tól a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja és a Kereskedelmi Alkalmazottak Országos Szövetsége (KAOSZ) fűszerszakosztálya vezetőségi tagja, Az MSZDP budapesti nőbizottsága és a VII. kerületi szervezetének vezetőségi tagja; részt vett az MTE - és a Vörös Segély mozgalmakban, majd a függetlenségi mozgalomban. 1942-ben letartóztatták, a következő évben hat hónapra elítélték, 1944-ben deportálták Bergen-Belsenbe. 1945. májusban hazajött, a KAOSZ titkára, helyettes főtítkára, főtítkára, 1950 decemberében a Belkereskedelmi Minisztérium személyzeti osztályának vezetője, majd 1952-ben a Begyűjtési Minisztérium személyzeti miniszterhelyettese. 1952. decemberben leváltását kezdeményezték, a Gazdasági és Műszaki Akadémia begyűjtési tagozat vezetőjévé akarták kinevezni. 1952-től 1957-ig a Lenin Intézetben és a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen tanult. 1950-től a Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete elnöke; a Kereskedelmi Alkalmazott c. lap főszerkesztője, a Funkcionáriusok Lapja felelős szerkesztője. 1949-től a Budapesti Népfrentbizottság tagja; 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfrent nagy-budapesti listáján országgyűlési képviselővé választották. 1957-től a KPVDSZ szervezési osztályvezetője, 1958. januárban megválasztották a Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Dolgozók főtítkárává, halálakor a KPVDSZ elnöke volt. 1948-ban az SZDP országos vezetősége, majd 1948. június 15. és 1954. május 30. között az MDP Központi Vezetőség tagja.